

Social Networking gevaarlijk?

Eerder meldden we al het risico van een te brede virtuele identiteit. Is social networking dan echt 'not done' of kunnen we er wel wat mee?

Obama twittert, Verhagen twittert, Giel Beelen twittert, Snoop Dog en Paris Hilton twitteren. Weer een werkwoord erbij. In LinkedIn, Facebook en Hyves verzamelen zich duizenden mensen. Sommige mensen bevinden zich in al deze sociale netwerken. Wie er niet mee om kan gaan, is ouderwets. Of is het juist slim zich hier ver van te houden?

We kennen de risico's van social networking maar al te goed. Op ons artikel van alweer enkele maanden geleden kregen we een tal van positieve reacties. Een enkeling beschreef hoe zij slachtoffer zijn geworden van het feit dat hun virtuele identiteit zich tegen hen keerde en hoe moeilijk het was dit ongedaan te maken.

Mensen die enthousiast vertellen over de nieuwe dienst die, of het nieuwe product dat binnen hun bedrijf bedacht is, kunnen ongewild verspreider van bedrijfsgeheimen worden. Niet zelden klaagt men over de sfeer binnen kantoor, of over die bepaalde collega. Headhunters zijn soms erg geïnteresseerd in dit soort berichten. Niet echt zaken dus die je als medewerker of bedrijf graag altijd aan de grote klok wilt hangen. Maar koren op de molen van een kwaadwillende. En we hebben gemerkt, met name de laatste twee jaar, dat er daar voldoende van zijn. En geloof ons, iemand die sluw is, wint het van iemand die slim is. Als u niet sluw bent, heeft u geen idee wat mensen u ongemerkt en schaamteloos kunnen en soms willen aandoen.

Ook het plaatsen van privé foto's en verslagen van privé activiteiten kunnen soms negatief uitpakken. Werkgevers zijn immers ook internet minded. Meer en meer surft men op namen van sollicitanten. En wat komt er dan boven? De foto van het gezellige, maar toch wat te veel aangeschoten zijn in de kroeg op Ibiza enkele jaren geleden? De relatie met de vorige partner? De ruzie met de buurman?

Ook ongevraagd komt er informatie op het internet te staan waarvan men dat niet altijd op prijs stelt. Van een aantal zaken is dat logisch. Naaktfoto's van ex-partners openbaar maken kan leiden tot strafvervolging. Maar intussen zijn ze wel op het internet geplaatst. En wie er eenmaal op staat, komt er maar moeilijk vanaf (onderzoek toonde aan dat de live cycle van dit soort informatie ongeveer zeven jaar bedraagt).

In een ons bekende case van twee vrouwelijke medewerkers heeft hun gezamenlijke moeder de complete geboortedatum, voorzien van hun volledige namen, goed bedoeld vanzelfsprekend, geplaatst in een soort digitale stamboom. Niets aan de hand, lijkt het. Deze medewerkers stellen dat toch echter helemaal niet op prijs! De informatie is er ongevraagd, en dus zonder toestemming op geplaatst. Deze ogenschijnlijk onschuldige informatie leidt echter tot reacties van derden op hun verjaardag die ongewenst zijn. Tevens is het niet altijd in hun belang dat hun leeftijd bij een ieder bekend is. Als een soort inbreuk op hun privacy wordt deze informatieverstrekking daarom beschouwd. Met persoonlijke informatieverstrekking kan men niet voorzichtig genoeg zijn.

Voor wie wat, en nog helemaal niet eens zoveel, van de werking van het internet afweet, is het verstrekken van zaken als geboortedatums een doodzonde. D bovenstaande case is vervelend, maar het kan leiden tot nog veel naardere situaties. Dit is namelijk de informatie die nodig is voor identiteitsdiefstal! Het ongevraagd verstrekken van dergelijke informatie zou strafbaar moeten worden gesteld, menen enkele beveiligingsexperts. Een moeder die dergelijke informatie over haar dochters verspreid, doet dit natuurlijk niet met kwade bedoelingen. Dit soort ondoordacht gedrag kan er echter wel toe leiden.

In praktijk blijkt het voor mensen moeilijk te zijn om binnen social networking omgevingen privé en zakelijke zaken te scheiden. Voor een groot aantal mensen is deze scheidslijn sowieso niet meer zo helder. Tevens blijkt men bereid te zijn meer (versnipperde) informatie van zichzelf prijs te geven op het internet dan in bijvoorbeeld een café of restaurant aan onbekenden. Daar geven we meestal steeds hetzelfde prijs, op het internet veel meer en heel fragmentarisch. Het is een koud kunstje deze digitale informatie te bundelen en zich een aardig beeld te vormen van de persoon in kwestie. Men communiceert zonder te beseffen met veel meer mensen dan bedacht. Wie graag praat over zichzelf en anderen, is sneller slachtoffer, of maakt eerder slachtoffers op het internet. En sommigen mensen praten nu eenmaal heel graag over zichzelf en over anderen.

Het is erg belangrijk steeds weer te beseffen dat informatie op het internet voor een ieder die dat wil, toegankelijk is, en dat ook nog in de meest uiteenlopende combinaties. Ondoordachte opmerkingen aan 'bekenden' en 'geïnteresseerden' kunnen veel schade en verdriet aanrichten. Op het internet moet men het risico hiertoe als verveelvoudigd beschouwen. Onlangs liet een onderzoeksrapport opnieuw zien hoe belangrijk de internet presentatie voor bedrijven is. Steeds belangrijker wordt dit nu dus ook voor individuen.

Aan dit geheel kleeft echter ook een keerzijde. Een van onze relaties werft succesvol personeel voor hogere management functies, hoofdzakelijk via LinkedIn. Door er maanden in te investeren heeft hij zoveel relaties binnen dit netwerk opgebouwd dat slechts een kleine roep om hulp al snel tot het gewenste resultaat leidt. En dat zelfs in deze tijden.

De goede naam van enkele van onze eigen medewerkers wordt verstrekt door de relaties die zij binnen hetzelfde netwerk hebben. Het is voor ons niet ongebruikelijk om een directeur van Bacardi Martini of de marketing manager van Pepsi of Duyvis tot onze LinkedIn relaties te mogen rekenen. Gebleken is dat deze relaties weer van onze medewerkers afstralen. Het geeft hun een beter imago. Ze werken er echt niet beter door, maar worden wel als beter beschouwd. Succes wordt je blijkbaar niet alleen toegekend door wat je doet, maar ook door wie je kent.

Het schrijven van aanbevelingen van mensen is eervol, maar riskant. Net als relaties straalt zich dit sterk op de informatieverstrekker af. Doe dit alleen in heel bijzondere gevallen. Hoe minder vaak u dit doet, hoe serieuzer uw aanbeveling wordt beschouwd.

Social Networking is niet gevaarlijk, de gevolgen ervan kunnen echter wel gevaarlijk zijn. Wie uiterst terughoudend en bewust met het medium om kan gaan, kan het succesvol inzetten om de gewenste doelen te bereiken. Wie dit niet kan, moet oppassen en zich er misschien nog maar even ver van houden!

bron: www.panthera.nl (<http://www.panthera.nl/index.php/nieuws/12-consultancy/101-social-networking-gevaarlijk.html>)